

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 2 / 15 maart 2011

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., COV,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ..., met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door ..., lid van het schoolbestuur en ..., directeur,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 21 december 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ... van 3 december 2010 waarbij hem de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is sinds 1981 aangesteld als onderwijzer in de ... te .. vast benoemd.

Met een schrijven van 18 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld. Met een schrijven van 26 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat verzoeker preventief wordt geschorst van 18 februari tot 30 juni 2010. Het beroep tegen de beslissing tot preventieve schorsing van 26 februari 2010 wordt op 21 april 2010 door de kamer van beroep verworpen.

Verzoeker wordt bij schrijven van 4 augustus 2010 opgeroepen voor een tuchtverhoor op 23 augustus 2010, op vraag van verzoekende partij verplaatst naar 25 augustus. Verzoeker dient vervolgens een ziektebriefje in voor de periode van 20 tot 30 augustus 2010. De hoorzitting wordt uitgesteld.

Op 27 augustus 2010 wordt verzoeker preventief geschorst voor een periode van 5 maanden ingaande op 1 september 2010. Op 16 september 2010 wordt verzoeker gehoord. Op 20 september 2010 herneemt het bestuur de beslissing tot schorsing voor 5

maanden ingaand op 1 september 2010. Het beroep tegen de beslissingen tot preventieve schorsing wordt op 27 oktober 2010 door de kamer van beroep verworpen.

Met een aangetekend schrijven van 6 oktober 2010 wordt verzoeker opgeroepen voor het tuchtverhoor op 26 oktober 2010. De tenlasteleggingen worden als volgt omschreven:

- 1. Uw houding om zelfs de minimaalste collegialiteit niet op te brengen en elke samenwerking in het team onmogelijk te maken. Deze houding zelf en de feitelijkheden die dateren van na februari 2010, die deze houding continueren en accentueren.*
- 2. Het op onbehoorlijke wijze met collega's en directie luid aangaan van discussies, in het bijzijn van derden en van leerlingen.*
- 3. De weigering de opdracht te aanvaarden en te vervullen die U door de directie op 1 februari 2010 werd gegeven.*
- 4. Het zonder enige reden dreigen politionele klachten neer te leggen tegen collega's en het uiteindelijk effectief neerleggen van een politionele klacht tegen het schoolbestuur en tegen collega's op volstrekt ongepaste wijze.*
- 5. Het maken van ongepast seksueel getinte opmerkingen bij het geven van spellingsles.*
- 6. In volledige tegenstrijd met de afspraken en argumenten inzake het vieren van carnaval, verschijnen met gekleurd haar en met een bijl op carnaval, waarbij ten aanzien van de leerlingen, bij wie de gebeurtenissen inzake Kim De Gelder nog in het geheugen liggen, onnodige paniek en angst is veroorzaakt.*
- 7. Onhygiënisch gedrag in de klas, waarbij U voortdurend met de hand in de broek zit, daarna kinderen over het hoofd streelt, documenten uitdeelt, wat van aard is om bij kinderen een afkeer ten aanzien van de onderwijzer mee te brengen.*
- 8. Het weigeren op behoorlijke wijze de verbeteringstaken waar te nemen, in elk geval de verbeteringswerken ergerlijk te verwaarlozen.*
- 9. U heeft op 24 februari 2010 de kinderen van het vierde leerjaar een opdracht gegeven waarbij bleekwater moest worden gebruikt, met schade aan de kledij vandien.*
- 10. U heeft het tuchtdossier doorgegeven aan een derde, nl. de heer Dams, die verder in uw opdracht de ouders die verklaringen hebben afgelegd benadert en bedreigt.*

Op 3 december 2010 wordt de tuchtbeslissing van het ontslag genomen en aan verzoeker bij aangetekend schrijven betekend.

Met een schrijven van 21 december 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een schrijven van 14 januari 2011 wordt de toelichtende memorie overgemaakt.

Met een schrijven van 7 februari 2011 wordt het verweer met bijhorende stukken overgemaakt.

Op 11 februari 2011 maakt de verwerende partij een arrest van de Raad van State over, met name nr. 210.854 van 31 januari 2011.

Mevrouw B. Pletinck deelt mee niet te zullen zetelen wegens eerdere betrokkenheid. Het verzoek tot wraking is daardoor zonder voorwerp.

Mevrouw ... wordt door de verwerende partij als getuige opgeroepen maar kan niet aanwezig zijn.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 15 maart 2011.

Op vraag van de kamer en met instemming van beide partijen wordt ter zitting uit het “Advies aan de werkgever nav Formele Klacht ..” van 27 oktober 2009, opgesteld door de Externe Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk Provikmo, de pagina houdende het punt “5.1. Individuele maatregelen” aan het dossier van de kamer toegevoegd. Op vraag van verzoekende partij wordt dit document met gesloten deuren besproken.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij voert aan dat in de brief van 18 februari 2010 waarin wordt meegedeeld dat de tuchtprocedure wordt ingesteld, als adres van de maatschappelijke zetel van de vzw inrichtende macht een verkeerde straat in de gemeente wordt opgegeven. Daardoor zou de tuchtprocedure niet regelmatig door de vzw zijn ingesteld, maar enkel door de voorzitter persoonlijk van wie de brief uitging. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de verplichting in de vzw-wet van 2 mei 2002 om het adres van de maatschappelijke zetel te vermelden in alle documenten die uitgaan van de vzw en naar de in het tweede lid van art. 11 van deze wet vermelde persoonlijke aansprakelijkheid van personen die tussenkomen bij het verspreiden van een document dat niet aan het voorschrift uit het eerste lid voldoet.

De kamer van beroep wijst er op dat de bij de herziening van de vzw-wetgeving van 2002 in het tweede lid ingevoegde sanctie voor het niet naleven van het voorschrift van het eerste lid niet de draagwijdte heeft die de verzoekende partij er aan geeft. Bedoeld is niet een automatisch toerekenen van de handeling aan de optredende personen, maar een mogelijk door de rechter uit te spreken veroordeling tot aansprakelijkheid voor de in de bedoelde documenten voorkomende engagementen. Dat blijkt duidelijk uit de parlementaire voorbereiding: “Het gaat hier evenwel slechts om een mogelijkheid en de rechter moet de omstandigheden in overweging nemen vooraleer hij gebruik ervan maakt.” (Memorie, *Parl. St.* Kamer 1998-99, nr.1854/1, 11). Verzoeker beweert ook niet dat hij door de materiële vergissing in de vermelding van het adres zou zijn misleid en in zijn recht van verdediging zou zijn geschonden. De exceptie is niet gegrond.

4.2. Verzoekende partij houdt voor dat de in het stuk 15 van het tuchtdossier weergegeven stukken 2 en 13 hem niet werden meegedeeld. De kamer stelt dat deze stukken niet kunnen worden ingeroepen om de beslissing te verantwoorden.

4.3. Tussen partijen bestaat geen betwisting dat feiten die ouder zijn dan zes maand voor de aanvang van de tuchtprocedure kunnen worden ingeroepen om een tuchtsanctie te motiveren, indien zij onderdeel uitmaken van een houding van het personeelslid, die heeft voortgeduurd tijdens de periode van zes maanden die door de tuchtoverheid in aanmerking mag worden genomen (cf. R.v.St., De Dijn, nr.81.765, 13 juli 1999 en nr. 210.854 van 31 januari 2011). De verzoekende partij stelt dat zich in de zes maanden vóór het instellen van de tuchtprocedure geen gedrag heeft voorgedaan dat zou rechtvaardigen dat de feiten vermeld in de stukken 1.1 t/m 1.17 van het tuchtdossier nog worden ingeroepen. Dit standpunt moet beoordeeld worden bij het onderzoek van de afzonderlijke tenlasteleggingen.

4.4.1 De eerste tenlastelegging houdt in dat verzoeker nog niet een minimale collegialiteit weet op te brengen en elke samenwerking in het team onmogelijk maakt. Verwerende partij stelt dat dit eigenlijk de kern van de tenlastelegging is waarvan de overige ingeroepen feiten in meerdere of mindere mate een illustratie zijn.

Verwerende partij wijst er op dat verzoeker, na een afwezigheid van zeven maanden, van bij zijn terugkeer de verhoudingen op school volledig weet te ontwrichten. Een goede week na zijn terugkeer ziet de school zich verplicht om op 9 februari 2010 voor de personeelsleden een traumabegeleiding te organiseren, waarop naar de getuigenis van het ter zitting aanwezige lid van het schoolbestuur, schrijvende verklaringen werden afgelegd over de wijze waarop personeelsleden het gedrag van verzoeker als bovenmate belastend ervaren. Dat blijkt, aldus verwerende partij, ook overduidelijk uit de dagboeken die drie personeelsleden over hun ervaringen bij de terugkeer van verzoeker op school hebben opgesteld. Er wordt op gewezen dat verzoeker telkens discussies aangaat, collega's kritiseert, probleemsituaties doet vastlopen met letterlijke interpretaties van richtlijnen, geen enkele bereidheid vertoont om de beperkingen in het eigen gedrag onder ogen te zien en bespreekbaar te laten zijn en elke poging daartoe onmiddellijk weer omkeert in een beschuldiging dat hij gezocht wordt.

Verwerende partij wijst er op dat dit gedrag de voortzetting is van een vroegere houding en verwijst daarvoor ondermeer naar een nota van de directeur, een verklaring van de schoolraad en van een vakbondsafgevaardigde waaruit blijkt dat verzoeker door zijn optreden de samenwerking in het team grondig verstoort. Uit de risicoanalyse van Provikmo (externe dienst voor preventie) kan worden opgemaakt dat verzoeker met zijn steeds terugkerende betwistingen van het gezag van de directeur geïsoleerd staat in een team dat het optreden van de directeur globaal blijkt te waarderen. Ter zitting wordt ook door de verzoekende partij erkend dat de klacht van verzoeker tegen de directeur wegens pesten, in het verslag van de betrokken dienst niet ondersteund wordt.

4.4.2. De kamer van beroep is van oordeel dat de verwerende partij met bovenstaand samengevat betoog aantoonde dat verzoeker na zijn terugkeer door zijn eigenzinnig optreden de verhoudingen in de school ernstig verstoord heeft en dat dit gedrag de

voortzetting is van een houding die ook in het verleden de samenwerking op school uitermate heeft bemoeilijkt en ook het vertrouwen van de ouders in de school in gevaar heeft gebracht.

De kamer erkent anderzijds met verzoekende partij dat de terugkeer van verzoeker in de school na een lange afwezigheid om een betere begeleiding vroeg dan er geweest is. Deze beoordeling vindt ook steun in de aanbevelingen van de risicoanalyse van Provikmo. De kamer is eveneens van oordeel dat de dagboeken van de drie leerkrachten eenzijdig zijn opgesteld en duidelijk ook een aantal reacties laten kennen die evenmin op echte samenwerking met verzoeker gericht zijn. Zoals uit de analyse van de verdere tenlasteleggingen zal blijken is de kamer ook van mening dat de verwerende partij niet altijd aan de neiging heeft weerstaan om het gedrag van verzoeker negatief te beoordelen, ook wanneer daar geen of weinig grond voor was. Dit alles illustreert hoe de verhoudingen tussen de verzoeker en de directie en collega's grondig verziekt is geraakt. Deze overwegingen kunnen en moeten een evenwichtiger beeld geven van het optreden van verzoeker, maar ze nemen naar het oordeel van de kamer van beroep, het besluit niet weg dat de tenlastelegging van ernstig oncollegiaal gedrag van verzoeker, door hemzelf verdedigd vanuit een onverbeterlijk eigen goed gelijk, bewezen is en als een zwaarwegend tuchtfact moet worden erkend.

4.5. De tenlastelegging van het op onbehoorlijke wijze met collega's en directie luid aangaan van discussies, in het bijzijn van derden en van leerlingen acht de kamer aangetoond in het dossier. De kamer ziet echter ook aanwijzingen dat andersom sommige reacties tegenover verzoeker en richtlijnen voor zijn gedrag wel eens in minder gepaste vorm en omstandigheden werden gegeven. Voor zover bewezen ziet de kamer deze tenlastelegging als een onderdeel van de eerste tenlastelegging van oncollegiaal gedrag.

4.6. Verzoeker wordt verweten geweigerd te hebben om de opdracht te aanvaarden en te vervullen die hem bij zijn terugkeer op school werd gegeven door de directie. De kamer acht deze tenlastelegging niet bewezen. Een leerkracht die een functiebeschrijving voorgelegd krijgt begaat geen fout als hij de nodige tijd vraagt om die rustig te kunnen lezen. Dat hij eerder uitvoerig van de te verwachten inhoud op de hoogte werd gebracht belet niet dat het een volkomen normale reactie is om na te gaan of wat men gevraagd wordt te ondertekenen ook de correcte weergave is van wat eerder werd meegedeeld. Dat dit verzoeker kwalijk genomen wordt wijst er naar het oordeel van de kamer nog op dat de terugkeer van verzoeker op school niet optimaal werd voorbereid. De kamer stelt vast dat de verwerende partij niet bewijst en ook niet echt probeert te bewijzen dat verzoeker geweigerd heeft om de opdracht te vervullen. Verzoeker heeft zich gericht naar de lessenroosters die hem werden voorgelegd. Dat die niet op punt stonden heeft bijkomende spanningen veroorzaakt die niet zomaar ten laste van verzoeker kunnen worden gelegd. Dat hij op de nodige herschikkingen niet altijd soepel heeft gereageerd kan opnieuw wijzen op niet voldoende collegiaal gedrag, maar niet op een weigering om de gegeven opdracht te vervullen.

4.7. Verzoeker heeft klacht neergelegd bij de politie. Iedere burger heeft het recht dat te doen wanneer hij van oordeel is dat daar voldoende grond voor is. Op zich is dit geen tuchtfact. Ter zitting stelt verzoeker dat hij vooral de opmerkingen over seksueel getint

woordgebruik en onhygiënisch gedrag als beledigend heeft ervaren. Het is anderzijds toch zo dat klacht indienen bij de politie voor alles wat tuchtrechtelijk ten laste gelegd wordt, er op neerkomt dat aan externen conflicten voorgelegd worden waarvoor ze eigenlijk niet bevoegd zijn. Van de burger die klacht neerlegt bij de politie, mag ook verwacht worden dat hij een minimale inspanning doet om daarbij onderscheid te maken tussen wat materie voor het strafrecht is en datgene waarvan hij in redelijkheid hoort te weten dat het enkel door een tuchtoverheid kan worden beoordeeld. Voor zover verzoeker daarin te ver is gegaan kan ook dit als oncollegiaal gedrag tegenover de directie en collega's worden aangezien. Hetzelfde geldt voor het al te licht dreigen om klacht neer te leggen tegen een collega.

4.8. Dat verzoeker zich schuldig zou hebben gemaakt aan ongepaste seksueel getinte opmerkingen wordt slechts met een enkel feit aangetoond. Het meervoud in de tenlastelegging is niet uit het dossier verantwoord en kan terecht door verzoeker als grievend worden ervaren. Die ene verklaring mag dan ongepast zijn geweest, ze kan niet in ernst als een tuchtrechtelijk strafbaar feit worden beschouwd. Hetzelfde moet naar het oordeel van de kamer worden gezegd van het onhygiënisch gedrag dat verzoeker verweten wordt, nu daarover in het verleden zelfs nooit de aandacht van de verzoeker is gevraagd.

4.9. De zesde tenlastelegging houdt in dat verzoeker, volledig in strijd met de afspraken inzake het vieren van carnaval, verschenen is met gekleurd haar en met een bijl en daarbij onnodige paniek en angst heeft veroorzaakt bij en aantal leerlingen. De kamer herneemt daaromtrent de overwegingen die hij formuleerde in zijn beslissing van 20 april 2010 (GVO/2010/3) in het kader van de betwisting rond de preventieve schorsing van verzoeker.

“Ter zitting stelt de directeur dat het breekpunt dat tot een onmiddellijke verwijdering uit de school heeft doen beslissen, gelegen was in het totaal onaanvaardbare optreden van de verzoeker tijdens de carnavalsviering. Dit motief wordt ook vermeld zowel in de mededeling van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid, als in de oproeping voor het navolgend verhoor in verband met de preventieve schorsing. Verzoeker negeerde met zijn eigenzinnig optreden alle voorschriften die ter zake waren meegedeeld. Hij trad op met geverfde haren, zwaaiend met een soort bijl en deed grote moeite om de aandacht van alle leerlingen te trekken, zonder te beseffen dat hij daarmee velen onder hen, gelet op recente gebeurtenissen buiten de school, ernstig verontrustte. Nog ter zitting leek verzoeker niet in te zien dat in de context van een totaal verstoorde verstandhouding een dergelijk provocerend optreden de toestand onhoudbaar kon maken.”(onder punt 4.2.3). De kamer is van oordeel dat het in de gegeven omstandigheden niet naleven van de gemaakte afspraken alweer wijst op het bijna onvermogen om zich in het team in te passen. Het is een tuchtfact dat zich in een algemener gedragspatroon inschrijft.

4.10. Uit het dossier blijkt dat ook in het verleden opmerkingen werden gemaakt over sommige aspecten van het didactisch handelen van verzoeker, nu meer bepaald het onzorgvuldig verbeteren van taken van de leerlingen. Dit is in eerste orde een probleem van evaluatie en niet van tucht. Dat collega's vrezen dat verzoeker dit met opzet doet om ze daarmee in diskrediet te brengen, wijst er op hoe de zenuwen bloot liggen. Maar een

omzichtige tuchtoverheid kan uit zo'n vrees geen tuchtfeit puren. De verwerende partij toont volgens de kamer niet aan dat er hierbij in hoofde van verzoeker van tuchtrechtelijk sanctioneerbare onwil sprake zou zijn.

Ook in het onvoldoende voorzichtig omgaan met bleekwater bij een praktische opdracht voor de leerlingen kan de kamer een tekortkomen in het didactisch handelen zien, maar, als eenmalig gebeuren, toch geen tuchtfeit.

4.11. De laatste tenlastelegging houdt in dat verzoeker het tuchtdossier heeft doorgegeven aan een derde, die verder in zijn opdracht de ouders die verklaringen hebben afgelegd, benaderd en bedreigd heeft. Verzoeker betwist dat hij het dossier heeft doorgegeven maar erkent dat hij bedoelde derde telefonisch informatie heeft doorgespeeld. Deze informatie moet dan wel erg precies geweest zijn, nu blijkt dat in een brief aan een ouder letterlijke bewoordingen uit het tuchtdossier terugkomen. Of de derde persoon gehandeld heeft in opdracht van verzoeker staat niet vast, maar verzoeker moet naar het oordeel van de kamer erkennen dat het optreden van de derde zonder zijn medeweten en instemming niet mogelijk zou zijn geweest. Verzoeker is daardoor mee verantwoordelijk voor de ongepaste druk die op sommige ouders werd uitgeoefend om hun verklaring te preciseren, zagezegd ten einde later niet nog eens te moeten verschijnen in een tuchtrechtelijk of gerechtelijk verhoor. Indien verzoeker twijfels had omtrent sommige verklaringen van ouders dan had hij hun verklaringen binnen de tuchtprocedure moeten en kunnen aanvechten, niet daarbuiten. De verzoeker heeft hier, zo oordeelt de kamer, een tuchtrechtelijke fout begaan door het vertrouwelijk karakter van de tuchtprocedure en de sereniteit ervan te schenden op een manier die ook het vertrouwen van de ouders in de school raakt.

4.12. De kamer komt tot het besluit dat in hoofdzaak het oncollegiale gedrag van verzoeker, dat niet kortstondig was, maar als een houding van langere duur kan worden aangezien, tot ondraaglijke spanningen in de school heeft geleid. Dat op sommige ogenblikken een betere conflictbeheersing en begeleiding denkbaar was, neemt de ernst van de als bewezen erkende tuchtfeiten niet weg. De kamer van beroep is van oordeel dat de inrichtende macht niet onredelijk heeft gehandeld door te oordelen dat iedere verdere samenwerking definitief onmogelijk was geworden en door daarom de tuchtstraf van het ontslag op te leggen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met meerderheid van stemmen (4/1),

Enig artikel

Het beroep tegen de beslissing van 3 december 2010 wordt verworpen.

Brussel, 15 maart 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

De heren K. BERTELOOT en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren P. VERCRUYSSSE en B. VERHAEGEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt mevr. LAVRYSEN niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN